

METODSKA RAZMIŠLJANJA

Tema prvog dvočasa nosi naziv "**Potrebe ili šta mi sve treba za splavarenje Tarom**" i pomoću nje uvodimo učenike u pojam, vrste i značaj potreba. Stavljajući ih u realnu situaciju i navodeći ih pomoću unapred zadatih ograničenja, podstičemo učenike na aktivno donošenje odluka. Već u momentu kada odluče da se upuste u avanturu i počnu da razmišljaju šta im sve treba da da bi svoj život i život zajednice održali na normalnom nivou, već su ušli u široki spektar i bogatstvo potreba. Na moderatoru je prost zadatak samo da te aktivnosti kanališe.

Pošto se ovde radi praktično o prvim časovima i situaciji da učenici nisu vični metodama aktivne nastave, uticaj moderatora će u početku biti značajniji i direktniji da bi se u svakom narednom času smanjivao i na kraju sveo na optimalnu meru.

Prvi korak je podela učenika na grupe i podela referentnog teksta ("Splavarenje rekom Tarom" - u prilogu) gde učenici iščitavaju tekst i uz sliku splavarenja bivaju zainteresovani za ovu nastavnu oblast. Istovremeno, zadata situacija u njima budi radoznalost kako u pogledu sadržaja tako i u pogledu nove metode rada, jer se sa ovim načinom obrade sreću prvi put. U samom tekstu postavljen je i zadatak.

Zadatak se sastoji u tom da svaka grupa (4 učenika) daje svoj predlog neophodnih potreba za splavarenje, popunjavajući ograničeni broj kartica koje se podele svakoj grupi. Ograničenje je prisutno kako bi se učenici naterali da dobro razmisle o potrebama koje će u njih uneti.

Svaka grupa će svoje kartice okačiti na moderacijsku tablu, a zatim će moderator (preporučuje se da to bude ispočetka nastavnik, a kasnije tu ulogu može da preuzme i neko od učenika), uz pomoć učenika izvršiti grupisanje kartica.

Grupisanjem kartica moderator ili nastavnik pomaže u usvajanju novih pojmova, naročito klasifikaciju potreba.

Kraj časa je rezervisan za diskusiju te će nastavnik pitanjima i odgovorima usmeravati čas ka zaključku da je broj potreba neograničen i da ih ne možemo sve zadovoljiti kao i da njihovo nezadovoljenje izaziva frustraciju. Kako ne bismo doživljavali te frustracije prinuđeni smo da proizvodimo i da se bavimo nekom aktivnošću tako da smo neminovno upućeni na tržište. Na taj način će automatski biti obezbeđena veza sa nastavkom zadatka koji će se obaviti na sledećem dvočasu.